

Universitätsbibliothek Paderborn

**De scholasticæ Theologiae Vanitate, qua superioris
ætatis homines, doctrinam & religionem suam
tueba[n]tur, Liber, in locos communes digestus. Omnibus
ueræ ac solidæ pietatis studiosis in primis ...**

Sarcerius, Erasmus

Francoforti, 1541

VD16 S 1775

De Impletione Legis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29838

Quod sicut peccata actualia transeunt actu,
 & remanent reatu, ita bona opera transeunt a-
 ctu, & remanent merito. Bona opera quandiu
 sunt coniuncta radici merendi, dicuntur uiue-
 re, quando autem ab illa separantur, dicuntur
 mori, quando reuertuntur, dicuntur uiuiscari.

DE IMPLETIONE

Legis.

Legis impletio est externa obseruatio legis.
 Legis impletio ad iustitiam coram Deo, in
 potestate humanarum virium est.

Legis impletio perfectè sit, faciendo quod in
 nobis est.

Legi tum perfectè satisfit, quando uolu-
 tas nostra aliquo modo accedit ad externa le-
 gis opera, & si non omnino purus & consenti-
 ens animus accedat.

Sub ueteri Testamento requisitus fuit ad im-
 pletionem legis consentiens & purus animus,
 in nouo autem Deus cessit nostræ infirmitati,
 ita quod iam satis sit in implenda lege, ^{Impia 78.b.} externa
 legis opera præstare.

Sub nouo Testamento præcepta Dei omni-
 tata sunt in consilia, nec ad omnes pertinet sa-
 tisfacere legi consentientibus animis, sed tan-
 tum ad perfectiores.

DOCTRINA SCHOLAST.

Vix huius Non solius Christi est, implere legem ad iustitiam, sed etiam nostri officij.

✓ Legis opera in hoc nobis proposita sunt, ut à nobis ad iustitiam pro peccatis impleantur.

Christus semel satisfecit legi in uniuersum, pro peccatis præteritis, nos uero nunc impletus legem ad iustitiam pro peccatis nostris.

col. 1 Quia Apostolus ait ad Colossem, cap. 1. Ego compleo ea, quæ desunt afflictionibus Christi: ergo Christi impletio non est perfecta ad iustitiam pro peccatis. Fit autem perfecta, quando impletio nostra accedit.

Nihil minus uerum est, quām Christum sua legis impletione, ad æternam iustitiam prō nobis duraturam, legi satisfecisse.

Nec hoc uerum est, Christum perfecta sua legis impletione meruisse nobis donum inchoationis ad complendam legem, loco testimonij & gratiarum actionis.

Falsum & hoc est, nostram legis impletionē non ob aliam causam fieri, quām ut illa testemur de nostra fide, acceptaque iustitia, & ut illa grati simus Deo.

Legis impletio post baptismum suscepimus, tam efficax in nobis redit, ut queat diuinæ iræ pro iustitia opponi.

Nostra legis impletio sufficit ad iustitiam.

vñ 74.6 Nostra legis impletio ex opere operato me retur iustitiam.

Christus

DE IMPLER. LEGIS. 77

Christus meruit nobis primam gratiam seu habitum quendam, cuius est inclinare, ut ualeamus implere præcepta Dei facilius.

Voluntatis est implere præcepta Dei, nisi quod habitus, quem meruit nobis Christus, ex timulet nos, ut idem faciamus libentius.

Habitus ille seruandi atque implendi præcepta Dei, quem meruit nobis Christus, paratur per præcedentia nostra merita, & fit auctor.

Licet Christiano dubitare, utrum ad sit habitus ille implendi præcepta Dei.

Per actum elictum dilectionis possunt homines implere præcepta Dei.

Christus ait: Si uis in uitam ingredi, serua mædata: ergo est in nostris uiribus seruare mandata Dei.

Lex contenta est externa & ciuili iustitia.

Amplius nos facere possumus, quam lex precepit.

Homines sine spiritu sancto possunt diligere Deum, & præcepta Dei facere, quo ad substantiam actuum, mereri gratiam ac iustificationem operibus, quæratio per se efficit sine spiritu sancto.

Non peccat homo, qui facit opera præceptorum extra gratiam.

Deus nō à quolibet Christiano requisit summam perfecti onem erga legem.

Præcepta decalogi ab illis tantum impletur.

K 5

DOCTRINA SCHOLAS.

tur, & illis solum ad implendum data sunt, quae sunt in statu perfectionis.

Mandata si obseruentur quantum ad opera extra gratiam facta, sufficiunt ad uitandam penam, & per hoc non sequitur, quod per mandata obligetur quis absolute ad opera meritoria.

Implatio mandatorum dei dupliciter potest accipi. Vno modo quo ad substantiam actus precepti. Sic audiens Missam in die Dominica, subueniens parentibus, dans elemosynam in extrema necessitate constituto, etiam quacunq; intentione hoc faciat, implet praeceptum faciendo actum praecepti. Alio modo fit implatio praecepti quantum ad intentionem praecipientis. Intendit autem Deus praecipiens in omni precepto, ut illud obseruando me tecum ad uitam eternam ingredi, secundum illud: Si uis ad uitam inde, serua mandata. Potest autem homo per libertum arbitrium ex suis naturalibus divina precepta, quo ad actus substantiam implere, sed non ad intentionem praecipientis, que est consecutio salutis nostrae. Potest enim honorare parentes, audire Missam, dare elemosynam in articulo necessitatis ex naturali honestate & pietate, non ordinando in deum tanquam in finem, & ita non ex gratia. Ad hunc autem finem non agitur, nisi per opera meritoria, quae presupponunt gratiam.

Ad precepta quis potest se habere tripliciter. Aut non seruando impliciter, sed negligendo actum

DE IMPLET. LEGIS.

78

actum preceptū, quo tempore præceptus est,
quo ad affirmatiua, aut oppositū faciēdo, quo
ad negatiua. Secundo modo obseruando qui
dem ad literā, hoc est, actū preceptum exercen-
do, & prohibitū omittendo, non tamē ex chari-
tate. Tertio modo utrūq; implendo propter
deū finaliter ex charitate. Primus transgressor
est, & peccat mortaliter, tertius meretur uitam
æternam, secundus non meretur, neq; peccat,
nisi forte in eo tempore, quo tenetur mereri,
ut in dominico, quo tenetur actualiter eligere
dilectionem Dei iuper omnia, aut dum tenetur
se preparare ad sacramenti susceptionem.

De consilijs uide infra locum de concilij &
consilijs.

DE ABROGATIO-

ne legis.

Abrogatio legis est tantū abolitio literę le-
gis, nō dominij, tyrannidis &c. ipsius legis, que
postrema nostra legis impletione tolluntur.

Abrogatio legis est tantum extincio Mo-
saici regni aut politiae Mosaicæ.

Quia infinitae erant iudeorum leges, igitur
Deus consulens nostrę infirmitati, legum mul-
titudinem abrogauit.

Ceremoniales & iudiciales leges tantum ab-
rogatae sunt, Morales relictæ ad iustitiam pro
peccatis coram Deo.

In